

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๙

ธรรมแท้ๆ เป็นคุณล้วนๆ

ก่อนจึงหัน

พระที่มายุ่งที่นี้ให้เร่งภาวนานะ ที่อยู่แล้วก็ดี ที่มาใหม่ก็ดี ให้เร่งภาวนาอย่างเดียว งานของพระคือการชำระกิเลสด้วยจิตตภาวนา มีสติเป็นพื้นฐานตลอดเวลา นี่คืองานของพระ อย่าไปหายุ่งงานของโลก แย่งงานของโลกเข้ามาใส่วัดใส่วา กลายเป็นสัวมเป็นถานไปหมดในวัดวาเวลานี้ มีงานศาสนาที่แท้จริงเพื่อชำระกิเลสที่ไหนในวัดหนึ่งๆ วัดหลวงตาบ้วนี่สำคัญมาก ไหลเข้ามาเรื่อยๆ สั่งสมแต่บุตรแต่คุณเข้าเต็มวัดเต็มวา วัดเลยกลายเป็นสัวมเป็นถานไปหมดแล้ว ให้ตั้งใจปฏิบัติ

ศาสนาจะไม่มีแล้วนะ พุดให้มันชัดเจนตามอรรถตามธรรมตามหลักความจริง มันจะมีแต่รูปของศาสนา ศาสนะอย่างน้อยกลายเป็นเรียกว่าศาสนวัตถุ มีแต่วัตถุเต็มวัดเต็มวา จิตตภาวนาในศาสนธรรมแท้ๆ ไม่มีแล้วเดี๋ยวนี้ เราอยากจะทำไม่มี ดีไม่ดีเห็นพระที่อยู่ในป่าว่าเป็นพระวิกลจริตอีก มันเก่งขนาดไหน พระแท้ๆ เป็นคนพุดนักเทศน์เสียด้วยนะเขาร่ำลือ เขาลืมตัวหลงตัวเองว่าเป็นนักเทศน์เอก แต่มันเอกตาข้างเดียว ถ้าข้างหนึ่งบอดแล้วก็ป็นเอกตาบอด เดียวนี้เป็นอย่างนั้นนะ มันหาญพุดได้ว่าพระที่อยู่ในป่าในเขาเป็นพระวิกลจริต ฟังซิมันพุด นี่นักเทศน์เอกนะพุด น่าสลดสังเวชขนาดไหน มันเรียนวิชามาเท่าไร ทำไมจึงมาเหยียบหัวพระพุทธเจ้าได้ลงคอ

ศาสดาองค์เอกบำเพ็ญอยู่ในป่า สวาททั้งหลายบำเพ็ญอยู่ในป่า พุทธศาสนาเป็นสถาบันแห่งป่าทั้งนั้น แล้วมันอยู่นรกหลุมไหนถึงได้มาพุดว่าพระที่อยู่ในป่าเป็นพระวิกลจริต พระองค์นี้นะ เป็นยังงั้นมันแสบมากไหม เป็นนักเทศน์เอกเสียด้วย ลืมตัวว่าเป็นนักเทศน์เอก ถ้าให้ยกยอกก็ว่าเอกตาข้างเดียว ถ้าหากว่าอันนี้บอดไปอีกแล้วก็เรียกว่านักเทศน์ตาบอด มันไม่ได้ดูหลักธรรมของพระพุทธเจ้า มันเทศน์ด้วยความโอ้อวด ความเยอหยิ่งจองหอง เห็นเขายกยอกว่าตัวเป็นนักเทศน์เลยลืมตัวใหญ่ เหยียบหัวพระพุทธเจ้า เหยียบหัวสวาททั้งหลายลงมาจากกระทิงปัจจุบันนี้ พระที่อยู่ในป่าเป็นพระวิกลจริต แล้วมันวิกลอะไรมันอยู่ในบ้าน มันเอาอะไรมาวิเศษวิโสเหยียบหัวพระพุทธเจ้าไป มันอยู่ในบ้านมีแต่กระดูกหมูกระดูกวัว ชาวบ้านเขามีกันทั้งโลกนั่นแหละเรื่องเหล่านี้ มันเอามาอวดทำไม ไม่อายเจ้าของบ้างหรือนักเทศน์ตัวนี้นะ พุดให้มันชัดๆ อย่างนี้ละ

มันสะเทือนใจมากทีเดียวนะ ลงว่าพระอยู่ในป่าเป็นพระวิกลจริตแล้วฟังไม่ได้เลยทีเดียว เป็นเทวทัตโดยตรง แต่เทวทัตยังเห็นโทษตัวเองบ้างสุดท้าย แต่นี่มันจะไป

เหมือนกันอยู่ในนรก เห็นโทษเห็นคุณก็เห็นในนรก มันพูดออกมาได้นะ ไม่ใช่เล่น ๆ เป็นนักเทศน์เอกด้วย เรียนมาสักเท่าไร ๆ คัมภีร์ท่านว่ายังไง รุกขมูลเสนาสน์ นิสฺสหาย ปพฺพชฺชา ตตฺถ เต ยาวซีว อุตฺสาโห กรณียโ บรรพชาอุปสมบทแล้ว ให้ท่านทั้งหลาย ไปอยู่ตามรุกขมูลร่มไม้ นั้นเห็นไหมละ ในป่าในเขา ตามถ้ำ เจ้ามืด ป่าช้าป่ารกชัฏ ที่แจ่งลอมฟาง ซึ่งเป็นสถานที่เหมาะสมกับการบำเพ็ญเพียรเพื่อชำระกิเลส และจงอุตสาห์พยายามอยู่และปฏิบัติบำเพ็ญในสถานที่เช่นนั้นตลอดชีวิตเถิด

นี่ได้รับทุกองค์พระนะ มืองค์ไหนไม่ได้รับ นอกจากอุปชฌาย์ปลอมเท่านั้นจะไม่สอนพระโอวาทสำคัญข้อนี้ นี่ประทานไว้ทุกองค์ ไม่มีผู้ใดที่จะผ่านนี้ไปได้เลยพระโอวาทนี้ อนุศาสน์ ๆ เครื่องพร้าสอน องค์ไหนบวชเข้ามาต้องสอนอันนี้ เป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ นี่มันยังไปเหยียบหัวพระพุทธเจ้าว่า พระอยู่ในป่าเป็นวิกลจริต ฟังซินะ ประเทศไทยเราฟังได้ไหม เอา ไปดูคัมภีร์ คัมภีร์นี้มีมาจากไหน พระที่อยู่ในป่าเป็นวิกลจริตมีในคัมภีร์ไหน มันเอาจากคัมภีร์ไหนมาพูด

รุกขมูลเสนาสน์ นี่เป็นพระพุทธเจ้ารับสั่งเอง เอามายันกันซินะ มันกล้าหาญมาพูดได้ หน้าด้านจริง ๆ พระองค์นี้หน้าด้านที่สุดเลย เหยียบหัวพระพุทธเจ้าได้ เหยียบสาวกทั้งหลายได้ พุทฺธ ธมฺมํ สงฺฆํ สรณํ คจฺฉามิ มันเหยียบแหลทั้งหมด มันเอาความวิเศษวิโสมาจากไหน นอกจากส้วมจากถ่านจากฟืนจากไฟเผาอยู่ในหัวของมันเท่านั้น มันมาประกาศสอนโลกอะไร นักธรรมกถึกเอกอย่างนี้หรือจะทำศาสนาให้เจริญ มันเหยียบพระพุทธเจ้าไปต่อหน้าต่อตาประชาชน พวกเราก็พวกเดียวกันนี่

ย่นเข้ามาซิ เห็นว่าการเดินจงกรมนี้เป็นวิกลจริตแล้วนะ พระวัดป่าบ้านตาดนี้ ไปนั่งสมาธิเป็นวิกลจริต อยู่ในป่าเหล่านี้เป็นวิกลจริต ถ้านั้นก็เข้าไปตลาดเมืองอุดรธานีให้เขาเอากระดูกหมูกระดูกวัวแขวนคอมัน ออกมาอวดพระพุทธเจ้าที่สอนให้อยู่ในป่าให้มันเห็นดูซินะ มันเป็นอย่างนี้ การปฏิบัติธรรม เหยียบฆ่าทำลายศาสนาลงไปทุกวัน ๆ เรียกว่าพุทธศาสนิกชนได้อย่างไร มันมีแต่เปรตแต่ผีเต็มวัดเต็มวาเต็มบ้านเต็มเมือง เหยียบหัวพระพุทธเจ้าไปอย่างหน้าด้าน ๆ พูดแล้วเราสลดสังเวชนะ

คัมภีร์มีนี่นะ อันนั้นมันมีคัมภีร์มาจากไหน เอามาพูดแบบหน้าด้าน พูดด้วยความโกรธความแค้น ด้วยความก่อกกรรมก่อเวร เรื่องจะเป็นอย่างนั้น มันไม่พอใจแล้ว มันก็ว่าไปอย่างนั้นโดยหาหลักฐานเกณฑ์ไม่ได้ พระพุทธเจ้าไม่มีอย่างนี้ ในธรรมพระพุทธเจ้าไม่มี อันนี้พวกเราก็เหมือนกันหากฎาเกณฑ์ไม่ได้นะ ท่านสอนให้มี ศรัทธา วิริยะ สติ สมาธิ ปัญญา นี่ท่านสอนพละ ๕ กำลังใหญ่ ๕ อินทรีย์ ๕ ศรัทธา วิริยะ สติ สมาธิ ปัญญา ศรัทธามีความเชื่อความเลื่อมใสในพุทธศาสนา สติตั้งพื้นฐานให้ดีในการปฏิบัติตัวเอง ชำระตัวเอง ความเพียรเพียรให้เต็มเหนี่ยวอย่าไปถอย แล้ว

สมาธิ ปัญญา ธรรม ๕ ประการนี้เป็นธรรมชั้นเอกทีเดียว ให้เอาเข้ามาในหัวใจ ถ้ามีธรรมเหล่านี้ติดอยู่ในหัวใจแล้ว เท่ากับเราตามเสด็จพระพุทธเจ้าตลอดเวลา

พระพุทธเจ้าอยู่ที่ไหน อยู่ที่เมืองอินเดียหรือ อินเดียที่ไหน โลกเขาตายกันเต็มเมืองอินเดีย พระพุทธเจ้าเมื่อสวดวิสัยแล้วพระองค์ก็สิ้นพระชนม์ที่นั่น เมืองอินเดียศาสนาไปเจริญอยู่ที่นั่น พระพุทธเจ้าอยู่ที่นั่นหรือ พระพุทธเจ้าอยู่กับธรรมกับวินัยต่างหากนี่นะ สอนไว้แล้ว ดูก่อน อานนท์ พระธรรมและพระวินัยนั้นและจะเป็นศาสนาของเธอทั้งหลายแทนเราตถาคตเมื่อเราล่วงไปแล้ว นี่เป็นพระพุทธพจน์ ฟังให้ตื่นนะ เราจะไปมองเห็นตั้งแต่เมืองอินเดียนั่นหรือ ศาสดาองค์เอกติดอยู่กับตัวของเราสัตถ์ออกแล้วหรือ ธรรมและวินัยนั้นนี่คือศาสนา ใครมีธรรมมีวินัยแล้วก็ผู้นั้นละผู้ตามเสด็จพระพุทธเจ้า ฝ่าพระพุทธเจ้าอยู่ตลอดเวลา ธรรมานุธรรมปฏิบัติปันโน ใครปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรม ผู้นั้นชื่อว่าบุชาตถาคต นั่นฟังซินะ แล้วอะไรมาบุชาตถาคต นอกจากนั้นแล้วเรามองไม่เห็นนะ

ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติ อย่าแก้งๆ ก้างๆ ทำอะไรให้จริงให้จัง สติติดแนบกับตัวเอง เกี่ยวข้องกับงานใดสติมีอยู่แล้วไม่ค่อยผิดพลาด ถ้าเผลอสตินิดหนึ่งเท่านั้นแสดงให้เห็นแล้วความผิดพลาด ขาดบาทขาดตาตั้งไปแล้วพระองค์นั้น การทำข้อวัตรปฏิบัติผสมมาตลอด สำหรับวัดป่าบ้านตาดไม่เคยบกพร่อง ทำข้อวัตรปฏิบัติคือส่วนรวม เช่น ปิดกวาดเช็ดถูอันเป็นส่วนรวม เรียกว่าพร้อมเพรียงกันมาตลอด อันนี้เราชม ดีเราก็ชม อย่างอื่นก็ขอให้พร้อมเพรียงกัน

จิตตภาวนาให้ดี ต่างองค์ต่างเดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนา อย่าสนใจกับสิ่งใด โลกนี้มีแต่โลกเป็นส้วมเป็นถ่านทั้งนั้น ชีโลก ชีโกรธ ชีหลง โลกอยู่กับอันนี้นะ ให้เราอยู่กับอรรถกับธรรม อยู่กับศรัทธา วิริยะ สติ สมาธิ ปัญญา นี่เรียกว่าธรรม จะเป็นเครื่องจุดลากให้หลุดพ้นจากทุกขไม่สงสัย ถ้างงธรรมอันนี้เข้าในหัวใจองค์ใดก็ดี การปฏิบัติขอให้มีความเข้มงวดกวดขันตัวเองตลอด จะเท่ากับฝ่าพระพุทธเจ้าตลอดเวลา จำให้ตีพูดเพียงเท่านี้เสียก่อน ให้พร

เทศน์ขบขัน ปุ๊บปั๊บๆ เหมือนจะฉีกเลยนะ เพราะเทศน์ตามหลักเกณฑ์ พูดป่าๆ ถิ่นๆ แหมเราสวดสังเวชจริง ๆ พูดกระแทกแตกตัน พูดเยาะเย้ย พูดถากพูดถาง ว่าพระอยู่ในป่าพระวิกลจริต คือไม่พอใจพระป่า เข้าใจไหม พูดด้วยความเคียดแค้น ที่นี้มันไม่เป็นธรรมละซี พอออกมามันกระเทือนโลก กับ รุกขมูลเสนาสน์ เห็นไหมละ ไล่พระเข้าป่าเข้าเขาจนกระทั่งทุกวันนี้ อุปัชฌาย์ใดไม่มีโอวาทอันนี้ปลอม ตัดออกไม่ให้ เป็นอุปัชฌาย์หุ่นน่ะของเล่นเมื่อไร รุกขมูลเสนาสน์ เป็นพระโอวาทที่เด็ดขาดที่สุดตลอดมา ยังบอกว่าพระอยู่ในป่าเป็นวิกลจริต ตัวมันเป็นบ้าแล้วมันไม่ได้ว่า คนมีสติจะ

ไม่พูดอย่างนี้ เราอยากพูดซ้ำอีกทีหนึ่ง แหมมันสะท้อนนะ สะท้อนพระพุทธเจ้า สะท้อนพุทธศาสนาเราหมดเลย

หลังจั้งหัน

จิตใจนี้ไม่มีเพศมีวัย ที่รับได้คือบาปคือบุญ รับได้ด้วยกัน ฟังซิเวลา พระพุทธเจ้าประทานพระโอวาทสอนนี้ เทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมสำเร็จมรรคผล นิพพานเป็นหมื่น ๆ แสน ๆ ฟังซิ อย่างนั้นละ แต่มนุษย์เท่านี้ก็บรรลุเช่นเดียวกัน จิตดวงนี้สำคัญนะ ท่านแสดงไว้ในตำรา พูดมีหลักมีเกณฑ์ซิ มาพูดหลอกโลกได้ยังไง ที่ว่า พระอยู่ในป่าเป็นพระวิกลจริต เลวที่สุดเลยนะ สะท้อนตั้งแต่พระพุทธเจ้าลงมา สะท้อนพุทธศาสนาอย่างมากทีเดียว นี่ไม่มีแบบมีฉบับ ก็เลยออกแสดงเป็นอย่างนี้ ธรรมที่แสดง พระพุทธเจ้าแสดง บรรดาสัตว์ทั้งหลายพวกเทวบุตรเทวดาอินทร์พรหม ของเล่นเมื่อไร น้อยเมื่อไร สำเร็จมรรคผลนิพพานเป็นแสน ๆ ทั้งมนุษย์บวกกันเข้าเป็น แสน ๆ นี่ละจิตดวงนี้ สำคัญมากนะ

ใครจะอยู่ที่ไหนประเทศใดเมืองใดก็ตาม ก็เกิดตามบุญตามกรรมของตัวเอง เราตกแต่งเอาไม่ได้ อย่างที่ท่านสอนว่า กมฺมํ สตุเต วิภชตี ยทิทํ หีนปฺปณฺีตํ กรรม ย่อมจำแนกแจกสัตว์ให้ประณีตเลวทรามต่างกัน เกิดในที่ต่าง ๆ ด้วยอำนาจแห่งกรรมที่จะพาให้เกิดที่ไหน เราตกแต่งเอาไม่ได้ อำนาจแห่งกรรมตกแต่ง เหล่านี้เป็นคำสอนของพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ ไม่ใช่พระองค์เดียวของเราเนี่ย คำสอนของพระพุทธเจ้าทุกพระองค์สอนแบบเดียวกันหมด ไม่มีผิดกัน นี่ละธรรมตรงแนวเป็นแบบเดียวกันหมด

กิเลสก็เป็นแถวกิเลส เรื่องหลอกหลวงตมฺต้นร้อยพันพันคม เป็นกิเลสทั้งนั้นแบบเดียวกันหมด นี่ละที่ว่าเป็นข้าศึกต่อธรรม ธรรมนี้ตรงไปตรงมา ให้มันเห็นในหัวใจซิ บางอย่างมันพูดไม่ได้นะในหัวใจนี้ เวลามันเจอเข้าไปแล้วมันพูดไม่ได้ แต่จะปฏิเสธได้ ยังไงสิ่งทีรู้ที่เห็นชัด อันใดที่ควรพูดได้ก็นำออกมาพูด ๆ อันไหนที่พูดไม่ได้ก็ปล่อยไว้เสีย ๆ คือพูดออกมาก็ไม่เป็นประโยชน์

ใจดวงนี้เวลาได้รู้ได้เห็นมันของเล่นเมื่อไร แล้วไม่ยอมเอาใครมาเป็นพยานด้วยนะใจที่ได้รู้แล้ว ไม่เอาใครมาเป็นพยานเลย แนวเลยเชียว ตรงแนว ๆ ใจเป็นอย่างนั้นละ อันนี้เราก็เคยพูดอยู่เสมอว่า แต่ก่อนการเทศน์ว่าการของเราเหมือนกันกับพระทั้งหลายที่ท่านเทศน์จากปริยัติด้วยกัน ไม่มีใครเทศน์ผิดแปลกกัน เพราะอ่านตามปริยัติ จำได้ตามปริยัติ นำมาเทศน์ก็เทศน์ตามปริยัติ จึงเป็นแบบเดียวกัน คืออาศัยปริยัติเอามาพูด ๆ หากว่ามีผู้มาทัก ทำไมจึงเทศน์อย่างนั้นละ ก็ตำราว่าอย่างนั้น แน่ะ หลบไปนั้นเสีย หลบไปหาดำราเสีย ผ่านไป

แต่ธรรมชาติปฏิบัติไม่เป็นอย่างนั้นเวลารู้ อย่างเทศนาว่าการแต่ก่อนเราก็คเทศน์ เหมือนกันกับพระท่านเทศน์ทั่วประเทศไทยนั้นแหละ เราก็คไม่ได้คิดว่าคำพูดคำเทศนา ว่าการจะเปลี่ยนแปลงไป ทีนี้มันไม่ได้เป็นคนเก่า พุดง่าย ๆ อย่างนี้ละ อย่างที่เทศน์เขา เรียกว่าชวานผ่าซาก คือภาษาตรงไปตรงมาตามหลักความจริงที่รู้ที่เห็นภายในใจ พอรู้ เห็นอย่างนี้ ๆ เราจะหลีกเลี่ยงไปพูดอย่างอื่นผิดหลักธรรมชาตินี้ ต้องพูดตามหลัก ธรรมชาตินี้ ทีนี้ก็ตรงไปตรงมา โลกที่สำนวนอ่อนหวานไพเราะเพราะพริ้งเขาก็หาว่าพูด ชวานผ่าซาก หรือดูต่ำว่ากล่าวอะไร ว่าไปอย่างนั้น นั้นละกิเลสมันไม่พอใจในธรรม ความเปลี่ยนแปลงในคำพูดคิดนะ เราพูดจริง ๆ ตัวของเราเองก็ไม่เคยพูดอย่างนี้แต่ ก่อน

เวลามันเป็นขั้นมาสูงขึ้นมาอย่างนี้ คือรู้ขั้นมาตรงแนวเลย เราจะแยกไปพูดอย่าง หลบ ๆ เลี่ยง ๆ ไปไม่ได้นะ ต้องพูดอย่างนี้ ๆ ทีนี้มันก็ตรงไปเลย ผิดบอกว่าผิด ถูกบอก ว่าถูก อะไร ๆ ว่าตรงตามธรรม ไม่อย่างนั้นขัดต่อธรรม ใช้ไม่ได้ ถ้าขัดต่อธรรมใช้ไม่ได้ ใครเอาไปใช้ก็เป็นไฟเป็นไฟ ภาษานี้มันก็เปลี่ยนไปตามภาษาของใจ ตามเรื่องของใจที่ รู้ที่เห็นหนักเบาเล็กน้อย อย่างเทศน์สอนประชาชนก็ตรงไปอีกแบบหนึ่ง ทีนี้เวลามา เทศน์สอนพระล้วน ๆ ซึ่งเป็นผู้มุ่งต่อมรรคผลนิพพานอย่างเต็มสัดเต็มส่วนนี้พุ่งเลย อันนี้ยิ่งพุ่งเลยเที่ยว เป่ง ๆ ไปเลยเชียว นั้นละธรรม ธรรมแท้เป็นอย่างนั้น ตรงแนวเลย

สำนวนโวหารที่เทศน์สอนคนทั่ว ๆ ไปเรียกว่าแกงหม้อใหญ่ เป็นอย่างหนึ่ง เวลา เทศน์สอนพระโดยเฉพาะกับพระปฏิบัติที่มุ่งต่อมรรคผลนิพพานล้วน ๆ นี้จะเป็นอีก อย่างหนึ่ง ภาษาเทศน์ภาษาธรรมจะไม่เหมือนกัน คือธรรมจะออกרבกัน ผู้ฟังก็ฟังเต็ม ภูมิของผู้ฟัง ผู้เทศน์ก็เทศน์เต็มหัวใจของผู้เทศน์ มันก็พุ่ง ๆ เลย อย่างเราเทศน์อยู่บน ศาลาแต่ก่อน นี้เทศน์สอนพระล้วน ๆ นั้นละภาษาธรรมที่เทศน์สอนพระล้วน ๆ แกง หม้อเล็กหม้อจืด ๆ พุ่ง ๆ เลย มันเป็นในนี้เอง จะไปหาใครมาเป็นสักขีพยาน อันนี้เป็น พยานเต็มตัวร้อยเปอร์เซ็นต์แล้วจะไปหาอะไรมาเพิ่มเติมอีก ธรรมตรงแนวเลย

ภาษาต่าง ๆ ที่แสดงออกต่อโลก เอาธรรมออกไปแสดงต่อโลก มันก็ต้องเป็น ภาษาที่ตรงแนว ๆ อยู่โดยดีเป็นอื่นไปไม่ได้ ภาษาของเราเรารู้ตัวของเราอยู่ แต่ก่อนก็ อาศัยตำรับตำราว่าไปตามตำรับตำราไปอย่างนั้น ทีนี้เวลานั้นตำราในละซิทนี่ เวลาได้รู้ ขึ้นมาเห็นขึ้นมานั้นมันจริงแนว ๆ เลย มันไม่ได้สงสัย ก็พูดไปตามหลักความจริงที่ไม่ สงสัย นี้มันก็ตรงแนว เลยกลายเป็นชวานผ่าซากสำหรับภาษาของกิเลสไปเสีย เป็น อย่างนั้นนะ

เรื่องใจกับธรรมนี้ให้รู้ดูซินะ ที่เอามาเทศน์เหล่านี้เพียงแต่ภาษามนุษย์หรือ ภาษาเราที่จะรับกันได้เท่านั้น ที่รับไม่ได้มาพูดหาอะไร นั้นละมากต่อมาก เรื่องเล็กน้อย

เมื่อไร ท่านจึงว่าครอบโลกธาตุนี้ จิตนี้เวลากิเลสได้เปิดตัวไปหมดแล้ว มีแต่ธรรมชาติธรรมล้วนๆ แล้วนี้จำไปเลยจะให้ว่าไง แต่เนื้เวลามาพูดให้มนุษย์ฟังนี้ พอว่าจำไปเลยนี้ เขาก็จะว่าหลงตาเป็นบ้า แต่เราก็ยอมเป็น เป็นไปตามธรรมไม่เป็นไปตามเขาว่าบ้า เข้าใจไหม ก็เป็นอย่างนั้นละ อันนี้ท่านทั้งหลายฟัง เอ้า มีใครพูดอย่างนี้เอาไว้ชื่อนะ พูดให้มันชัดๆ ก็เราพูดอย่างนี้จริง ๆ

แต่ก่อนเราพูดอย่างนั้น บัดนี้มาพูดอย่างนี้ เพราะความรู้นั้นเปลี่ยนแปลง เปลี่ยนแปลงจากโลกทั้งหลายล้วนๆ นั้นเข้ามาเป็นสูตรธรรมๆ เลยกลายเป็นธรรมล้วนๆ ออกไป ที่นี้มือเป็นธรรมล้วนๆ แล้วแยกออกไปเป็นธรรมทั้งนั้นที่นี้ มันก็ฟังละซิ เราจะพูดเป็นรูปเป็นร่างนะ ธรรมเป็นรูปร่างอันหนึ่ง โลกเป็นรูปร่างอันหนึ่ง ถ้าจะมาสู่โลก ต้องแยกเอาภาพของธรรมนั้นออกมาเป็นภาพของโลก มาใช้ต่อโลกไปอีกแบบหนึ่ง ถ้าเป็นธรรมล้วนๆ แล้วโลกไม่รู้เรื่อง ต้องแยกออกมาสู่โลกเหมือนว่าเป็นภาพอันหนึ่ง เป็นภาพกับโลกไปอย่างนั้น

ถ้ามีผู้ปฏิบัติธรรมจะเป็นอย่างนี้ หาโลกเป็นโลก หาธรรมเห็นธรรม หาโลกเห็นโลกเจอโลก โลกเป็นยังงี้ๆ ที่นี้ หาธรรมเจอธรรม ธรรมเป็นยังงี้ ผลที่แสดงออกมาเป็นยังงี้มันต่างกันยังงี้บ้าง ดังที่เราพูดอยู่ทุกวันนี้ พูดให้มันเต็มหัวใจเรา เราไม่เคยสะทกสะท้านกับสิ่งใดในสามแดนโลกธาตุนี้ เพราะมันเลยหมดแล้ว เอามาสู่โลกธาตุ เอามาสู่สมมุติแยกออกมาอย่างนี้ ใครจะตำหนิติเตียนว่ายังงี้ก็เป็นเรื่องของเขา เรื่องของธรรมแล้วเป็นธรรมล้วนๆ จะไม่เอนไม่เอียง ถ้าเทียบกับภูเขาก็ก็นอนภูเขาก็ก็นอน ภูเขาก็ก็นอน ไม่มีเอนมีเอียง

นั่นละธรรมแท้เป็นอย่างนั้น เวลาแยกออกมาสู่โลกก็เป็นอีกแห่งหนึ่ง ไปแ่งนั้นแ่งนี้ไปตามแต่จะเป็นประโยชน์แก่ผู้เกี่ยวข้องผู้รับฟังเท่านั้น แต่ที่จะให้เป็นโทษแก่ผู้รับฟังด้วยเจตนาเรียกว่าไม่มี ไม่มีเลย ไปเกี่ยวข้องกับผู้ใดก็ตามจะมีส่วนธรรมล้วนๆ เข้าไปเลย แต่ผู้ที่เกี่ยวข้องจะตีความหมายไปหนักเบามากน้อยมันเป็นเรื่องของเขา เรื่องของธรรมแท้ๆ แล้วจะไม่เป็นโทษแก่ผู้ใดเป็นคุณล้วนๆ เลย ที่จะไปให้โทษคนนั้น คนนี้เป็นไปไม่ได้สำหรับธรรม

จึงว่าอยากให้ปฏิบัตินี้เป็นยังงี้ธรรมพระพุทธรเจ้านี้นะ ให้แต่กิเลสเหยียบ ยกแต่กิเลสโชว์แต่กิเลส โลกเรานี้โลกโชว์กิเลสเข้าใจไหม ที่จะเอาธรรมขึ้นโชว์มันไม่มีนั้นซิ พอพูดเรื่องธรรมขึ้นมาหัวเราะเยาะเย้ย นั่นละเห็นไหมกิเลสมันมีอำนาจมากมันเหยียบธรรม พอธรรมโผล่ขึ้นมาบ้าง แล้วหัวเราะเยาะเย้ยกัน สำหรับหลงตาบวนี้เยาะเย้ยก็อยากให้มันยกโคตรมาเลยว้างั้นเลย สามแดนโลกธาตุให้ยกโคตรมาเลย พูดให้มันชัดเจนอย่างนี้ในหัวใจดวงนี้ ก็มันครอบไปหมดแล้ว เหยียบหัวมันไปหมดแล้ว จะมา

วิตกวิจารณ์กับมันอะไร ดีชั่วที่เป็นสมมุติในโลก ดีก็ดี ชั่วก็ดีสมมุติทั้งนั้น นั่นเหนือหมดแล้วทุกอย่าง จึงว่าอยากให้ปฏิบัติชิ มันจะเกิดขึ้นละถ้าปฏิบัติตามแนวทางพระพุทธเจ้าไม่เป็นอื่น ไม่รู้มากก็รู้น้อยรู้เป็นลำดับลำดับภายในใจ ยิ่งเปิดกว้างเท่าไรยิ่งจำออกไปๆ จิตดวงนี้ ก็เลสละปิดไว้ ไม่ใช่อะไรปิดไว้ คือติดเขาติดเราละ ถ้าติดเราแล้วก็ติดเขา ถ้าไม่ติดเราไม่ติดอะไร อยู่ที่เรานะ

พอพูดอย่างนี้เราก็เคยเล่าให้ฟังที่ว่าไปเทศน์อยู่บ้านหนองแขง จนกลืนขนมนางเล็ดได้ครึ่งแผ่นเท่านั้น มันแค้นมันกลืนไม่ลง คือติดเราเข้าใจไหม ทั้งอายุทั้งอะไรจะเทศน์อะไรอย่างนี้มันก็ติดเราๆ ตลอดเวลา จะเอาอะไรเทศน์ให้เขาฟังๆ ออกจะแตกไม่ลืมนะ บวชในชีวิตนี้ที่บ้านหนองแขง ไม่ลืมนจนกระทั่งบัดนี้ จนกระทั่งได้มาตั้งข้อตกลงขึ้นมา เดินผ่าน แต่ก่อนบ้านหนองแขงไม่มี มันมีเป็นลานข้าวเขาอยู่นั้น เขานิมนต์ไปทำบุญที่นั่น ให้เทศน์นั่นละ หนังสือพกเทศน์กัณฑ์หนึ่งมันจบไปแล้ว ที่เขามาอีกมันไม่มีชิตีที่นี้จะเอาอะไรมันจะตาย แล้วเราก็เป็นหัวหน้า ใครจะมาทำแทนได้ก็มีแต่เรา นี่ละที่ว่าออกมาแล้วเลยตั้งเป็นข้อตกลง

เดี๋ยวนี้เขามาตั้งเป็นหนองแขง พอรถวิ่งผ่านหนองแขง สู้อย่ามาผ่านหน้ากู่ นะ กูโมโหตั้งแต่โน้นจนกระทั่งปานนี้ กูโกรธยังไม่ถอยนะ ใครอย่ามาผ่านหน้ากู่ นะ กูห้ามหมดมันเคียดมันแค้นตั้งเป็นข้อตกลงขึ้นมา ความจริงหนองแขงไม่มีแต่ก่อน เขาไปตั้งบ้านแถวนั้น ก็เลยบอกสู้อย่ามาผ่านนะ ทั้งเปิดทั้งใกล้ผู้คนเด็กเล็กเด็กน้อยผู้ใดอย่ามาผ่านนะ กูโมโหไม่ถอย เขามาตั้งข้อตกลงขึ้นอย่างนั้นละ นี่ละอันหนึ่งมันติดเรา ตีบตันอันตู่ไปไม่ได้ก็เลสบีบไว้ ความอายก็เป็นกิเลส จะทำยังไงมีแต่กิเลสบีบบีบไฟ

เข้าที่นี้ออกจากนั้นแล้วเวลามันเปิดจำออกแล้วอันนั้นหายหมดเลย นั่น อย่างทุกวันนี้พูดจริงๆ มันไม่มี อย่างนั้นไม่มี มันจำไปหมดเลย จะพูดอะไร เข้าสมควรที่จะตอบรับกันหนักเบาอย่างน้อยมันจะมีเหตุมีผลของมันออกพร้อมกัน ถ้าควรตอบมากตอบน้อยจะตอบตามนั้น ไม่ควรตอบตึงออกก็ไม่ออก เป็นเองในธรรม ที่จะว่าให้กล้าให้กลัวไม่มี ในจิตดวงนี้ไม่มี คือเลยหมดแล้วความกล้าความกลัวเป็นสมมุติทั้งมวล ธรรมชาตินั้นไม่มี เป็นธรรมล้วนๆ นี่พูดถอดออกมาจากหัวใจให้ฟัง เวลาปฏิบัติมันเป็นอย่างนี้ นี่ละที่ว่าธรรมที่เกิดขึ้นภายในใจจากการปฏิบัติ เข้าปฏิบัติไปชนะพระพุทธเจ้าจะโกหกโลกจริงๆ เหรอ

เดี๋ยวนี้มีแต่กิเลสโกหกคนโกหกสัตว์โลก แล้วเหยียบหัวพระพุทธเจ้าเหยียบหัวธรรมไปเท่านั้นเองเดี๋ยวนี้ มันไม่มีธรรม เมืองไทยเราเป็นเมืองพุทธก็ตาม กิริยาแสดงออกเป็นเรื่องกิเลสทั้งนั้นที่เดียว ไม่ได้เป็นเรื่องของธรรม เพราะฉะนั้นมันจึงขวางกันขิมองไปไหนถ้าจะพูดตามเรื่องขวางขวางตลอดเวลาจนหาทางก้าวเดินไม่ได้ แต่ก็แบบหู

หนวกตาบอดเหยียบแหลกไปเลย เจยเหมือนไม่รู้เรื่องรูราว ถ้าตามนั้นแล้วก้าวไม่ออก มีแต่กิเลส ก้าวไปไหนโดนกิเลสๆ ถ้าจะไปถือศีลถือสา แต่ธรรมไม่ได้ถือเหยียบไปเลย นั่น เข้าใจ วันนี้ก็พูดเพียงเท่านั้นละ เอาละพอ

วันนี้อากาศเหมือนมีเมฆ มีเมฆแต่มันทำไมหนาว โห ฝนหน้านี้ไม่ได้เหมือน หน้าฝนธรรมดาเนะ เราเคยพอแล้ว ฝนตกหน้านี้แหมหนาวมากจริง ๆ ตัวสั้นอยู่ในมุ้ง เราไม่ลืมหักอยู่ในป่า ฝนก็กระหน่ำลง โถ กลางคืนนะ เราเอามุ้งลงๆ มีจะว่าแคร้ก็ยังไม่ใช่แคร้หนัก พอพ่นน้ำนิดหน่อย ขึ้นนั่งอยู่นั้น ฝนตกกลางคืน มันตกหนักจริงๆ ไม่ใช่ธรรมดา เหมือนหน้าฝนจริงๆ มันตกนะ แหมหนาว เอาของอะไรๆ เข้าใส่ในบาตรๆ ฝาปิดไว้ให้ดี แล้วเอามุ้งกางลง พอฝนตกน้ำสาดมันก็มาถูกมุ้งมันไหลลงข้างนอก เจ้าของอยู่ข้างใน มันตกไม่ใช่ธรรมดาตัวสั้นอยู่ข้างใน

พอฝนเบาๆ สักหน่อย ไร้อื่อก็มากัดควายอยู่ข้างๆ มุ้งนี้อีกละ ควายร้องอ้อๆ ขึ้น เอ้ามันมายังไงกันนี้ เสือมากัดควายข้างๆ ขนาดรถยนต์นี่ละมั้ง เราอยู่นี้ มันร้องอ้อๆ ขึ้น กลางคืนจะออกไปช่วยมันก็ช่วยไม่ได้ ฝนก็ตกที่นี้ ถ้าเป็นธรรมดาฝนไม่ตกนั้น จะโดดลงไปร้องละเรา ช่วยควาย สักเดี๋ยวควายก็เจ็บไป ตื่นเข้าเจ้าของเขาก็มาเราก็พูด เมื่อคืนนี้ฝนตกอยู่มันมาร้องอยู่นี้ ออกไปช่วยมันไม่ได้เราก็บอก คือเจ้าของเขาากลางคืน คือเสือนั้นกัดแม่มัน ลูกมันวิ่งเข้าบ้าน พอเขาเห็นควายวิ่งเข้าบ้านเห็นลูกวิ่งเข้าบ้านมันเป็นยังไงนี้ เขาเลยวิ่งออกมา กว่าจะมารู้เรื่องนะ มันอยู่ริมฝั่งแม่น้ำ อุณ เขาก็เลยมาก่อไฟให้มันกลางคืนนะ เพราะลูกควายมันวิ่งไปในบ้าน เขาเห็นผิดสังเกต

เขาไม่ได้ยินละตอนนั้นฝนตก เขาเห็นลูกควายมันวิ่งเข้าไปนู่นละ เขารีบวิ่งออกมา ออกมาพอดีเห็นแม่มันนอนอยู่นั้น ที่นี้เสือดาวนี้มันก็อยู่ตรงปากฝั่งทางเรา นี้ควาย ที่ได้กัดควายนี้มันตกลงไป คีบคลานไปยังไงไปอยู่ฝั่งทางนั้น แต่มันเป็นหน้าแล้งน้ำไม่ค่อยมี ไปอยู่ฝั่งนั้น เขาก็มาก่อไฟให้ ไร้อื่อตัวนั้นมันเดินไปเดินมาทั้งคืน ก็ฝนตกกลางคืน อันนี้เป็นทางเสือเลยนะ คือมันวิ่งกลับไปกลับมา ถ้าจะลงก็กลัว เขาก่อไฟไว้แล้ว กลัวเจ้าของเขาอยู่ที่นั่นมันไม่กล้าลงมาหาควายอีก คือควายอยู่ที่นั่นเขาก่อไฟให้ควายเขา มันร้องอ้อๆ อยู่กลางคืน เราก็ไปช่วยมันไม่ได้ หนวาก็หนวพุดถึงเรื่องหนวนะ แหมพิลึกจริงๆ ถ้าหากว่าฝนไม่ตกเราจะออกไปช่วยนะ ออกไปร้องลั่นที่นั่น เสือมันก็กลัวถ้ามีเสียงคนแล้ว แต่เราออกไปไม่ได้ แต่เจ้าของเขาก็มาแล้วเขาก็มาก่อไฟให้มัน มันก็ไม่กล้าลงไปอีก ไม่ไปซ้ำอีก เพียงกัดเท่านั้นละไม่ได้กิน

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th
และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร
FM 103.25 MHz